

PARLEM DE CUINA

Cinema i cuina

Per a la jornada d'avui canviarem el davantal pel comandament a distància del DVD i ens endinsarem dins el setè art, això sí, sense deixar de banda la nostra passió per la cuina. Us presentarem un seguit de pel·lícules amb el denominador comú de la cuina com a eix principal; filmacions actuals i clàssiques que garanteixen una bona estona i pot ser algú agafa qualque idea per a dur-la a la pràctica, si es així m'ho dieu.

Començarem aquest viatge per la producció grega: *A touch of spice* (2003) i traduïda a Espanya com *Un toc de canyella*, del director, també grec, **Tassos Boulmetis**.

La història ens situa en la vida de Fanis, que després de més de 30 anys de separació prepara l'arribada del seu pare Vassilis a Atenes. Aquesta espera el porta a recordar els consells del seu pare en els primers cuinats i la vida del seu primer amor, la deportació de la comunitat grega d'Istanbul o els preàmbuls de la boda del seu oncle. Però una malaltia impedirà aquest encontre, essent Fanis el qui ha de sortir a retrobar el seu passat. Així és la vida i l'amor, com la funció de les espècies de cada plat que estan allà però no es veuen. Una altra pel·lícula que no pot faltar dins aquest recull és la coneguda per tots *Com a aigua per a Xocolata*, d'**Afonso Araus** (1992), basada en la novel·la del mateix títol de l'escriptora **Laura Esquivel**. La història transcorre al Mèxic de finals del segle XIX, on Tita que és l'última de tres germanes, està obligada a tenir cura de sa mare fins a la mort. Això implica la impossibilitat de Tita de casar-se amb el seu únic amor, Pedro. La cuina es converteix en el centre de la vida de Tita, un espai de llibertat i creació on pot donar ales a la seva passió. La cinta presenta el menjar com a un element màgic i encisador dins la vida dels protagonistes. Cal destacar els banquetes amb flors que causen un èxtasi als comensals, el mateix èxtasi que sofreixen els espectadors, amb una pel·lícula intensa, màgica i amb fort rerefons sentimental. Proseguint el nostre viatge ens aturem a una altra història que porta la xocolata com ingredient principal. Es tracta de *Xocolata*, una producció de l'any 2001, dirigida per **Lasse Halström**, i protagonitzada per **Juliette Binoche** i **Jonny Deep**. La pel·lícula ens situa en una típica població francesa on la vida pareix impertorbable, fins que arriba al poble Vianne i la seva filla, per a obrir una xocolateria Maia, plena de dolços que trastocquen la vida dels ciutadans, fins que el batlle del poble decideix posar-hi remei i visita a les nou

Els dolços de Xocolat, de Juliette Binoche, trastocquen la vida dels ciutadans, en especial a Johnny Deep

vingudes a la seva xocolateria. Una comèdia tendra i gustosa i molt, molt dolça.

Una altra pel·lícula gastronòmica, aquest cop amb una visió còmica, és la francesa *Le diner de cons*, traduïda a Espanya com a *El Sopar dels Idiotes*. Aquesta vegada ens trobem dins la vida d'un grup d'amics que cada dimecres es reuneixen per a sopar. Cada un d'ells ha d'acudir a la cita acompanyat d'un idiota, cosa que els permetrà escollir al final el més idiota de la vetllada. Un d'ells creu haver trobat un exemplar únic, però el que desconocia és la seva capacitat de crear apoteòsiques catàstrofes. Us la recomano si voleu riure una estona. Moltes més han estat les pel·lícules amb la cuina com a protagonista principal. I que sens dubte ens garanteixen unes estones entretingudes, i com ja he mencionat abans, per ventura en treiem alguna idea per a la nostra taula. Aquí en teniu unes petites recomanacions: *El festí de Babette*, de **Gabriel Axel** (1978); *American Cuisine*, del director **Jean Louis Piton**, 1998; *Le Grande Bouffe* (1973) del director **Marco Ferreri** o *Comer, beber, amar* (1994) d'**Ang Lee**. Però la unió de la cuina i el setè art ha arribat també a les llibreries i són varies les publicacions que reflexen aquest singular unió:

A part del cinema, us recomano el "Llibre de cuina de Hitchcock" de **Berndt Schulz** (1996)

· *Ciné Bouffe*. **Virginie** i **Chirsitophe Casazza**. Editions hors collection. 2001.

· *Cocine (recetas de película)*. **Felix Linares** ed. EITB. 2005.

· *El libro de cocina de Hitchcock*. **Berndt Schulz**. Ed. Tema de Hoy. 1996

Acabam aquest singular recorregut recordant altres personatges que, si més no era el centre de la pel·lícula mostrar la cuina o el món de la gastronomia, si que s'han passejat pel cel·luloide vestits de cuiners o cambriers o vivint i mostrant aquest món de formes varies.

Per ventura un dels cambriers més famosos, i dels qui fa més temps que exerceix aquest ofici darrera la barra és **Moe**, amb el seu bar a Springfield que des de 1987, aquest personatge creat per **Mat Groening**, ofereix begudes i servei a **Homer** i els seus amics.

Altres que han vestit de cuiners o cambriers són: **Tom Cruise** a *Cóctel* (1988), **Steven Seagal**, a les dues entregues de *Under Siege* (1992 i 1995), **Martha Klein** a *Deliciosa Marta* (2001), **Audrey Tautou** a *Amelie* (1999) o **Sonny Chiba** exercint de sushi xef a *Kill Bill* (2003).

I si com a postres cerquem en el setè art locals famosos, sens dubte l'oferta que trobarem és molt àmplia, des dels locals de les produccions més comercials com *Bar Coyote* (2000) o *La teta enroscada* (1996) de **From Dusk Till Dawn**, als independents i selectes *Café Irlandés* (1993), *Café Society* (1995) i *Bagdad Café* (1997), o fins als de la terra pàtria com *Tapas* (2005).

I si el que cerquem és cine-documental gastronòmic provau la darrera de **Morgan Spurlock**, *Super Size Me* (2004), sobre els excessos gastronòmics del menjar ràpid, però aquest ja serà un altre tema per a més envant.

parlemdecuina@hotmail.com

Juan A. Fernández

